

دبیر اول دفتر سیاسی حزب کمونیست سوریه

دولت سوریه بر سر دو راهی تسلیم امریکا یا تسلیم مردم

"ریاد التورک" دبیر اول شاخه ای از حزب کمونیست سوریه بنام "دفتر سیاسی" است. وی اخیراً با روزنامه اومانیتیه گفتگویی در مورد اوضاع کنونی این کشور کرده است. در مقدمه این مصاحبه اومانیتیه وی را چنین معرفی می کند:

ریاد التورک در سال 1931 در مرکز سوریه بدنیا آمده است. بارها توسط مخابرات (اطلاعات) سوریه دستگیر و شدیداً شکنجه شد. دلیل نخستین بازداشت وی مخالفت حزب کمونیست سوریه با وحدت این کشور با مصر بود. وی بخشی از توانایی های شنوایی خود را در زندان از دست داد. در 1969 عضو هیئت سیاسی حزب کمونیست سوریه شد و در آنجا جریانی را شکل داد که هدفش آشتی میان ناسیونالیسم و مارکسیسم بود. در سال 1972 حزب کمونیست سوریه به دو پارچه تقسیم شد. یکی از آن ها تحت رهبری خالد بکتاش که از دیدگاه های حکومت سوریه حمایت می کرد و دیگری اکثریت اعضای "دفتر سیاسی" به رهبری "ریاد التورک" که عنوان خود را از آن گرفته است. برنامه این جناح حزب ایجاد آشتی میان هدف استراتژیک وحدت جهان عرب با ساختمان سوسیالیسم بود. در سال 1976 ریاد التورک و جناح "دفتر سیاسی" با ورود نیروهای سوری به لبنان مخالفت کرد. بعدها آنان با سرکوب گروه های اسلامی در سوریه به مخالفت برخاستند و در برابر ادعای دولت سوریه که سرکوب اسلاميون را مبارزه نیروهای مترقی علیه مرتجعین معرفی می کرد بشدت ایستادگی کردند. از نظر او مبارزه نیروهای اسلامی نشان از بحران وخیم اعتماد میان دولت و مردم است و خواست نیروهای مردمی برای "دمکراسی، پلورالیسم، حکومت قانون، آزادی های عمومی و زندگی شرافتمندانه را منعکس می کند."

ریاد التورک در 28 اکتبر 1980 توسط دستگاه های امنیتی سوریه دستگیر شد. به سلول انفرادی روانه شد. بارها از زندان بدلیل بیماری قندی که بدرستی معالجه نمی شد به بمبارستان انتقال یافت. او 18 سال را در زندان های سوریه بدون محاکمه گذراند. ریاد التورک که سرانجام پس از نزدیک به بیست سال از زندان آزاد شد همچنان به نظرات خود پایبند است و در 64 سالگی انتقادات و اتهامات خود را به رژیم این کشور معتبر می داند. از نظر او این حکومت قادر به تغییر نیست. در آستانه کنگره حزب بعث که در سوریه گشایش یافت او در مصاحبه ای با اومانیتیه نظرات خود را در مورد فشارهای امریکا و وضع اپوزیسیون بیان کرد.

اومانیتیه: دلیل ضعف امروز دولت سوریه چیست؟ اجبار به ترک لبنان؟ فشار امریکا؟ چگونه سوریه به این نقطه رسید در حالی که ورود بشار اسد به قدرت بعنوان "بهار دمشق" تفسیر شده بود؟

ریاد التورک: جامعه سوریه در مرحله گذار از استبداد به دمکراسی است. بحران نتیجه شکست قدرت حاکم در همه عرصه های اقتصادی و اجتماعی است. ضمن اینکه نقش منطقه ای حکومت نیز اکنون دیگر شکلی کهنه به خود گرفته است. البته این امر در مورد همه رژیم های منطقه است. نخستین نشانه تضعیف حکومت همانا عقب نشینی آن از لبنان است. رژیم در موقعیت بشدت ضعیفی قرار گرفته است و دو راه حل وجود دارد: رژیم را تغییر داد یا به اصلاحاتی دست زد که بتواند آن را بازسازی کند. ایالات متحده از نقش فعلی سوریه و بسیاری دیگر حکومت ها در منطقه پشتیبانی نمی کند و خواهان یک ظاهر دمکراتیک است که فعلاً برای آنان کارایی بیشتری دارد. ما بنوبه خود سی سال است که ضرورت دمکراسی را

مطرح کرده ایم. اما آن موقع هیچکس از بیرون تکان نمی خورد. به همین دلیل ما به این حقه بازی ایالات متحده هیچ اعتمادی نداریم و در مسئله دموکراسی به راه خودمان می رویم. اگر سوریه امروز را با دوران حافظ اسد مقایسه کنیم ، البته تفاوت وجود دارد. تعداد زندانیان و اعدامی ها کاهش یافته است. اما این دموکراسی نیست. این تفاوت ها ناشی از يك برنامه اصلاحات نیست که بشار آن را طرح و رهبری کرده باشد. هم اکنون نرخ بیکاری به 50 درصد رسیده و درآمد متوسط مردم زیر هزار دلار در سال است. حکومت بسیار ضعیف شده و مردم و اپوزیسیون فعال شده اند. این ها دستاوردهای مردم هستند نه هدایای حکومت. بشار اسد در پنج سال حکومت خود تقریباً هیچ تحولی ایجاد نکرد. تفاوت در اینجاست که شرایط اجازه تکرار گذشته را نمی دهد. جامعه آماده تحول است ولی بدشواری می توان گفت چه عاملی مبدع این تحول خواهد بود.

حکومت عادت کرده که بر تضادهای خود با استناد به عوامل خارجی مثلاً مبارزه با اسرائیل سرپوش بگذارد. ضمن اینکه حکومت در امید یا توهم يك سازش با امریکا است. آن ها نمی خواهند بپذیرند که جهان و سیاست های جهانی تغییر یافته است. آن ها نمی خواهند بفهمند که دو راه بیشتر ندارند: یا تسلیم آمریکا شوند یا تسلیم مردم.